

De nærmere rammer for Finanstilsynets brug af reglerne om god-skik er i vidt omfang fastlagt på grundlag af administrativ praksis. Erhvervsankenævnet udtalte bl.a. i kendelse af 30. december 1993:

»....Konkrete klager over pengeinstitutter kan indgå i tilsynet med overholdelse af loven, herunder dens § 1, stk. 6. Det ligger derimod i almindelighed uden for Finanstilsynets opgave at tage stilling til tvister mellem en kunde og et pengeinstitut, og tilsynet vil normalt være berettiget til over for en klager at afvise at foretage en konkret bedømmelse efter § 1, stk. 6, af en klage over et pengeinstitut. Udspringer klagen af en civilretlig tvist, kan denne behandles dels af Pengeinstitutankenævnet inden for dette nævns arbejdsområde, dels af domstolene....«.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 2*, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte regler og retningslinjer om god-skik inden for virksomhedsområdet. Dette sker med henblik på, at Finanstilsynet i højere grad end i dag konkret kan udmønte god-skik reglen og hermed udvikle god-skik begrebet. En tilsvarende model kendes fra lov om værdipapirhandel m.v., hvor Fondsrådet har kompetencen til at fastsætte regler om god værdipapirhandelsskik. Reglen skal også ses i sammenhæng med den nuværende regel om, at de finansielle virksomheder skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang kundeoplysninger kan videregives.

Med henblik på at sikre overensstemmelse mellem den finansielle regulering og den generelle erhvervs- og forbrugerbeskyttelsesregulering i markedsføringsloven og konkurrenceloven, skal Finanstilsynet gennemføre forhandlinger med Forbrugerombudsmanden og Konkurrencestyrelsen, inden tilsynet kan udstede regler om redelig forretningsskik. Dette skal sikre, at de af Finanstilsynet fastsatte regler og retningslinjer er i overensstemmelse med markedsførings- og konkurrencelovgivningen og afgørelser truffet i medfør heraf. I den forbindelse vil der blive aftalt et nærmere samarbejde mellem Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden samt Konkurrencestyrelsen.

Stk. 2 begrænser dog hverken Forbrugerombudsmandens kompetence i henhold til markedsføringsloven, herunder kompetencen til at forhandle etiske regler udstedt i henhold til markedsføringsloven, eller Konkurrencestyrelsens kompetence i henhold til konkurrenceloven.

Finanstilsynet kan f.eks. fastsætte retningslinjer for, hvad de finansielle virksomheder skal oplyse kunderne om i forbindelse med videregivelse af kundeoplysninger. Ligeledes kan der fastsættes retningslinjer om generel kundeinformation samt om øget gennemsigtighed.

Kravene til finansielle virksomheders virksomhedsudøvelse forventes fremover, udover hvad der måtte følge af lovgivningen, også at blive udviklet af de relevante brancheorganisationer ved fastsættelse af regler om »best practise«.

Finanstilsynets fastsættelse af regler og retningslinjer vil i øvrigt også ske efter forhandling med de finansielle branche- og forbrugerorganisationer.

Til § 4

Stk. 1, er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den nugældende tilsynslovgivning og indeholder hovedreglen om, at alle personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed, skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under udførelsen af deres hverv.

Herudover foreslås som noget nyt, at administrator i et forsikringsselskab pålægges samme tavshedspligt som virksomhedens ledelse m.v. En administrator er en person, der af Finanstilsynet er udnævnt til - eventuelt i fællesskab med medadministratorer - at administrere et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand, når Finanstilsynet har besluttet, at forsikringsbestanden skal tages under administration. Administrator og de eventuelle medadministratorer pålægges samme tavshedspligt som selskabers ledelse m.v., da administratorerne i forbindelse med hvervet får adgang til alle fortrolige oplysninger i forbindelse med forsikringsbestanden.

Hovedreglen om, at finansielle virksomheder er underlagt tavshedspligt, har to formål.

For det første skal reglen beskytte mod udlevering af fortrolige oplysninger om virksomheden selv, først og fremmest forretnings- og driftshemmeligheder. Bestemmelsen svarer på dette punkt til aktieselskabslovens § 160, stk. 1, 2. pkt. Den finansielle virksomheds bestyrelse kan beslutte, at oplysninger, der alene vedrører den finansielle virksomhed og ikke dens kunder, kan videregives. Såfremt den finansielle virksomhed er et børsnoteret selskab, skal videregivelsen endvidere være i overensstemmelse med værdipapirhandelsloven, herunder reglerne i kapitel 10 (insiderreglerne).

For det andet skal bestemmelsen beskytte den finansielle virksomheds kunder mod videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger. Bestemmelsen supplerer de generelle regler, som er fastsat i persondataloven. Denne lov fastsætter regler om behandling af oplysninger om fysiske personer, f.eks. videregivelse, samkøring og registrering.

I bestemmelsen opregnes de persongrupper, der er pålagt tavshedspligt. Det forhold, at alle disse person-